

Język oryginału: angielski

Nr.: ICC-02/05-01/09

Data: 12 lipca r.

I IZBA PRZYGOTOWAWCZA

W składzie: Sędzia Sylvia Steiner, Przewodniczący Składu
Sędziowskiego
Sędzia Sanji Mmasenono Monageng
Sędzia Cuno Tarfusser

SYTUACJA W DARFURZE, SUDAN

W SPRAWIE

**PROKURATOR przeciwko OMAROWI HASSANOWI AHMADOWI AL
BASHIR (zwanemu dalej „OMAREM AL BASHIR”)**

Dokument publiczny

DRUGI NAKAZ ARESZTOWANIA OMARA HASSANA AHMADA AL BASHIR

**Dokument na zostać przekazany do wiadomości na podstawie postanowienia 31
Regulaminu Trybunału następującym osobom i organom:**

Urząd Prokuratora	Adwokat obrony
Luis Moreno Ocampo, Prokurator	
Essa Faal, Starszy Prawnik Procesowy (Senior Trial Lawyer)	

Pełnomocnicy prawni poszkodowanych	Pełnomocnicy prawni wnioskodawców
Nicholas Kaufman	
Wanda M. Akin	
Raymond M. Brown	
Poszkodowani bez reprezentacji	Wnioskodawcy bez reprezentacji ubiegający się o uczestnictwo/ odszkodowanie

Urząd Adwokata Obrony z Urzędu dla Poszkodowanych	Urząd Adwokata z Urzędu dla Obrony
Paolina Massidda	Xavier-Jean Keïta

Przedstawiciele Państw	Amicus Curiae
-------------------------------	----------------------

SEKRETARIAT MIĘDZYNARODOWEGO TRYBUNAŁU KARNEGO

**Sekretarz Międzynarodowego
Trybunału Karnego**
Silvana Arbia
Didier Preira

Sekcja Przygotowawcza Obrony

**Wydział ds. Poszkodowanych i
Świadków**

Sekcja Zatrzymań

**Sekcja ds. Uczestnictwa
Poszkodowanych i Odszkodowań**
Fiona McKay

Pozostałe sekcje i wydziały

I IZBA PRZYGOTOWAWCZA Międzynarodowego Trybunału Karnego (zwane dalej odpowiednio „Izbą” i „Trybunałem”);

PO ROZPATRZENIU „Prosecution’s Application under Article 58” (zwanego dalej „Prosecution’s Application”) [„Wnioskiem Urzędu Prokuratora”] złożonego przez Urząd Prokuratora w dniu 14 lipca 2008 r., do akt sytuacji w Darfurze, Sudan (zwanej dalej „sytuacją w Darfurze”) o wydanie nakazu aresztowania Omara Hassana Ahmada Al Bashir (zwanego dalej „Omarem Al Bashir”) za ludobójstwo, zbrodnie przeciw ludzkości i zbrodnie wojenne ;¹

PO ZBADANIU materiału pomocniczego oraz innych informacji przedstawionych przez Urząd Prokuratora;²

UWZGLĘDNIAJĄC „Decision on the Prosecution’s Request for a Warrant of Arrest against Omar Hassan Al Bashir” („First Decision”)³ [“Pierwszą Decyzją”] wydaną 4 marca 2009 r., w której Izba postanowiła:

- (i) wydać nakaz aresztowania Omara Al Bashir za zarzucaną mu odpowiedzialność na mocy art. 25 ust. 3 lit. (a) Statutu za zbrodnie przeciw ludzkości oraz zbrodnie wojenne, które zarzuca mu Urząd Prokuratora;⁴ oraz
- (ii) nie uwzględnić zarzutów ludobójstwa wymienionego we Wniosku Urzędu Prokuratora – ludobójstwo poprzez zabijanie (zarzut 1); ludobójstwo poprzez powodowanie poważnych uszkodzeń ciała lub szkód psychicznych (zarzut 2); oraz ludobójstwo poprzez umyślne narzucanie

¹ ICC-02/05-151-US-Exp; ICC-02/05-151-US-Exp-Anxs1-89; Corrigendum ICC-02/05-151-US-Exp-Corr oraz Corrigendum ICC-02/05-151-US-Exp-Corr-Anxs1 & 2; i Public redacted version ICC-02/05-157 oraz ICC-02/05-157-AnxA.

² ICC-02/05-161 oraz ICC-02/05-161-Conf-AnxA-J; ICC-02/05-179 oraz ICC-02/05-179-Conf-Exp-Anxs1-5; ICC-02/05-183-US-Exp oraz ICC-02/05-183-Conf-Exp-AnxA-E.

³ ICC-02/05-01/09-3.

⁴ ICC-02/05-01/09-3, str. 92.

warunków życia obliczonych na spowodowanie fizycznego zniszczenia danej grupy (zarzut 3) – wśród zbrodni odnośnie których wydany został ten nakaz aresztowania;⁵

ODNOTOWUJĄC „Judgement on the Appeal of the Prosecutor against the ‘Decision on the Prosecution’s Application for a Warrant of Arrest against Omar Hassan Ahmad Al Bashir’” („Appeals Decision”) [„Decyzja Odwoławcza”] z 3 lutego 2010 r.,⁶ w którym Izba Odwoławcza zmieniła Pierwszą Decyzję o tyle, że Izba “postanowiła nie wystawiać nakazu aresztowania za zbrodnię ludobójstwa wobec błędnego standardu dowodu (...)”⁷, oraz postanowiła nie rozważać istoty tej sprawy⁸ przypominając Izbie Przygotowawczej, kierując ją ponownie do Izby Przygotowawczej „po nową decyzję, opartą na poprawnym standardzie dowodu”;⁹

ODNOTOWUJĄC „Second Decision on the Prosecution’s Application for a Warrant of Arrest”,¹⁰ (“Second Decision”) [„Drugą Decyzję”], w której Izba utrzymała stanowisko, że była pewna istnienia uzasadnionych podstaw, by uznać odpowiedzialność karną Omara Al Bashir wynikającą z art. 25 ust. 3 lit. (a) Statutu jako pośredniego sprawcy lub pośredniego współsprawcy, wobec zarzutów ludobójstwa zgodnie z art. 6 lit. (a), art. 6 lit. (b) oraz art. 6 lit. (c) Statutu, które, zgodnie z treścią wzmiankowanej decyzji zostały popełnione przez sudańskie siły rządowe w ramach kampanii antypowstańczej prowadzonej przez sudańskie siły rządowe, oraz że jego wzmiankowane aresztowanie wydawało się konieczne na mocy art. 58 ust. 1 lit. (b) Statutu Rzymskiego (zwanego dalej Statutem);

UWZGLĘDNIAJĄC art. 19 i art. 58 Statutu;

⁵ Częściowy sprzeciw sędzi Anity Ušackiej.

⁶ ICC-02/05-01/09-73.

⁷ ICC-02/05-01/09-73, str. 3.

⁸ ICC-02/05-01/09-73, ust.42.

⁹ Tamże.

¹⁰ ICC-02/05-01/09-94.

MAJĄC NA UWADZE, że w oparciu o materiał dostarczony przez Urząd Prokuratora w celu poparcia Wniosku Prokuratora oraz bez uszczerbku dla sprzeciwów wobec wszelkich dalszych ustaleń, które mogą zostać poczynione na podstawie art. 19 Statutu, Trybunał jest sądem właściwym dla rozpatrywania sprawy przeciwko Omarowi Al Bashir¹¹;

UWZGLĘDNIAJĄC, że na podstawie tego materiału dostarczonego przez Urząd Prokuratora na poparcie Wniosku Urzędu Prokuratora, brak jest rzekomej przyczyny lub oczywistego powodu zmuszającego Izbę, by kierowała się własnym uznaniem na podstawie art. 19 ust. 1 Statutu w celu ustalenia na tym etapie dopuszczalności wystąpienia przeciwko Omarowi Al Bashir;¹²

MAJĄC NA UWADZE, że istnieją uzasadnione podstawy do przyjęcia: (i) iż wkrótce po ataku na lotnisko El Fasher w kwietniu 2003 r. rząd Sudanu („RzS”) wezwał do mobilizacji milicję dżandżawidów w odpowiedzi na działania Ruchu/Armii Wyzwolenia Sudanu, Ruchu na rzecz Sprawiedliwości i Równości i innych uzbrojonych grup opozycyjnych w Darfurze, a następnie przeprowadził siłami RzS, w tym przy wykorzystaniu Sudańskich Sił Zbrojnych i sprzymierzonej z nimi milicji dżandżawidów, Sudańskich Sił Policyjnych, Narodowego Wywiadu i Służb Bezpieczeństwa (NISS) oraz Komisji Pomocy Humanitarnej (HAC) kampanię antypowstańczą w całym rejonie Darfuru przeciwko tym wspomnianym uzbrojonym grupom; oraz (ii) że ta kampania antypowstańcza trwała do dnia złożenia Wniosku Urzędu Prokuratora w dniu 14 lipca 2008 r.;

MAJĄC NA UWADZE, że istnieją uzasadnione podstawy do przyjęcia: (i) iż podstawowym elementem kampanii antypowstańczej prowadzonej przez rząd

¹¹ Jak podała Izba w Pierwszej decyzji, patrz ICC-02/05-01/09-3, ust. 33-45 oraz powtórzyła w Drugiej decyzji, ust. 41.

¹² Jak podała Izba w Pierwszej decyzji, patrz ICC-02/05-01/09-3, ust. 51, oraz powtórzyła w Drugiej decyzji, ust. 41.

Sudanu był niezgodny z prawem atak na część ludności cywilnej Darfuru, należącej głównie do ludów Fur, Zaghawa i Masalit, którą RzS uważał za sprzyjającą Ruchowi/Armii Wyzwolenia Sudanu, Ruchowi na rzecz Sprawiedliwości i Równości i innym uzbrojonym grupom występującym przeciwko RzS w trwającym zbrojnym konflikcie w Darfurze; oraz (ii) że wsie i miasta będące celem tej kampanii antypowstańczej były wybierane na podstawie pochodzenia etnicznego ich ludności oraz że miasta i wsie zamieszkałe przez inne plemiona oraz miejsca, w których przebywali rebelianci, były omijane w celu atakowania miast i wiosek, o których było wiadomo, że zamieszkiwała je ludność cywilna należąca do grup etnicznych Fur, Masalit i Zaghawa;

MAJĄC NA UWADZE, że istnieją uzasadnione podstawy do przyjęcia, że te ataki i akty przemocy popełniane przez sudańskie siły rządowe przeciwko niektórym grupom Fur, Masalit i Zaghawa przebiegały według wyraźnego wzorca podobnego postępowania skierowanego przeciwko tym grupom stanowiącym cel działań, ponieważ były to działania zorganizowane na wielką skalę, zorganizowane w sposób systematyczny i w oparciu o zbliżony wzorzec;

MAJĄC TAKŻE NA UWADZE, że istnieją uzasadnione podstawy do przyjęcia, że w ramach niezgodnych z prawem ataków RzS na wyżej wzmiankowaną część ludności cywilnej Darfuru i wiedząc o takich atakach, siły RzS naraziły w całym regionie Darfuru tysiące osób cywilnych, należących przede wszystkim do ludów Fur, Masalit i Zaghawa, na akty zabójstwa i eksterminacji;¹³

¹³ W tym, między innymi (i) miasta Kodoom, Bindisi, Mukjar i Arawala oraz pobliskie wioski w okol. Wadi Salih, Mukjar i Garsila-Deleig w Darfurze Zachodnim między sierpniem a grudniem 2003 r.; (ii) miasta Shattaya i Kailek w Darfurze Południowym w lutym i marcu 2004 r.; (iii) od 89 do 92 miast i wiosek zamieszkałych głównie przez ludy Zaghawa, Masalit i Misseriya Jebel w okolicy Buram w Darfurze Południowym między listopadem 2005 r. a wrześniem 2006 r. (iv) miasto Muhajeriya w okol. Yasin w Darfurze Południowym w dniu 8 października lub około tej daty; (v) miasta Saraf Jidad, Abu Suruj, Sirba, Jebelk Moon i Silea w okol. Kulbus w Darfurze Zachodnim między styczniem i lutym 2008 r.; oraz (vi) obszary Shegeg Karo i al-Ain w maju 2008 r.;

MAJĄC TAKŻE NA UWADZE, że istnieją uzasadnione podstawy do przyjęcia, że w następstwie tej polityki ludobójstwa, w ramach niezgodnych z prawem ataków RzS na wyżej wzmiankowaną część ludności cywilnej Darfuru i wiedząc o takich atakach, siły RzS dopuściły się w całym regionie Darfuru (i) gwałtów na tysiącach cywilnych kobiet, należących głównie do grup Fur, Masalit i Zaghawa;¹⁴ (ii) tortur na ludności cywilnej, należącej głównie do grup Fur, Masalit i Zaghawa;¹⁵ oraz (iii) przymusowych przesiedleń setek tysięcy osób cywilnych, należących przede wszystkim do grup Fur, Masalit i Zaghawa;¹⁶

UWZGLĘDNIAJĄC, że istnieją także uzasadnione podstawy by uważać, że w następstwie tej polityki ludobójstwa, w ramach niezgodnego z prawem ataku RzS na wyżej wzmiankowaną część ludności cywilnej Darfuru oraz wiedząc o takim ataku, siły RzS w całym rejonie Darfuru (i) niekiedy zatrzymywały źródła i pompy wodne miast i wsi zamieszkałych głównie przez członków grup Fur, Masalit i Zaghawa które atakowały;¹⁷ (ii) przymusowo przesiedlały setki tysięcy osób cywilnych, należących przede wszystkim do grup Fur, Masalit i Zaghawa;¹⁸ oraz (iii)

¹⁴ W tym, między innymi (i) miasta Bindisi i Arawala oraz pobliskie wioski w Darfurze Zachodnim między sierpniem a grudniem 2003 r.; (ii) miasto Kailek w Darfurze Południowym w lutym i marcu 2004 r.; oraz (iii) miasta Sirba i Silea w okol. Kulbus w Darfurze Zachodnim między styczniem i lutym 2008 r.

¹⁵ w tym, między innymi; (i) miasto Mukjar w Darfurze Zachodnim w sierpniu 2003 r.; (ii) miasto Kailek w Darfurze Zachodnim w marcu 2004 r.; oraz (iii) miasto Jebel Moon w okol. Kulbus w Darfurze Zachodnim w lutym 2008 r.

¹⁶ W tym, między innymi (i) miasta Kodoom, Bindisi, Mukjar i Arawala oraz pobliskie wioski w okol. Wadi Salih, Mukjar i Garsila-Deleig w Darfurze Zachodnim między sierpniem a grudniem 2003 r.; (ii) miasta Shattaya i Kailek w Darfurze Południowym w lutym i marcu 2004 r.; (iii) między 89 a 92 miast i wiosek zamieszkałych głównie przez ludy Zaghawa, Masalit i Misseriya Jebel w okolicy Buram w Darfurze Południowym między listopadem 2005 r. a wrześniem 2006 r. (iv) miasto Muhajeriya w okol. Yasin w Darfurze Południowym w dniu 8 października lub około tej daty; (v) miasta Saraf Jidad, Abu Suruj, Sirba, Jebelk Moon i Silea w okol. Kulbus w Darfurze Zachodnim między styczniem i lutym 2008;

¹⁷ Lekarze dla praw człowieka, Raport, *Darfur Assault on Survival, A call for Security, Justice, and Restitution (Anx J44)* DAR-OTP-0119-0635 na 0679, który wspomina trzy przypadki zniszczenia źródeł wody.

¹⁸ Publikacja prasowa Rady Bezpieczeństwa ONZ, 22 kwietnia 2008 r. (Anx J38) DAR-OTP-0147-0859 na 0860; 5872 posiedzenie Rady Bezpieczeństwa ONZ, 22 kwietnia 2008 r. (Anx J52) DAR-OTP-0147-1057 na 1061; Materiał UNCOI (Anx J72) DAR-OTP-0038-0060 na 0065; Commission of Inquiry into allegations surrounding human rights violations committed by armed groups in the States of Darfur,, styczeń 2005 r., po zmianach, tom 2 (Anx 52) DAR-OTP-0116-0568 na 0604; Raport Międzyagencyjny

zachęcały członków innych plemion będących sojusznikami RzS do przesiedlania się do wsi i na tereny uprzednio zamieszkałe głównie przez członków grup Fur, Masalit i Zaghawa;¹⁹

UWZGLĘDNIAJĄC w związku z powyższym, że istnieją uzasadnione podstawy do przyjęcia, że w okresie zaczynającym się tuż po ataku na lotnisko El Fasher w kwietniu 2003 r. przynajmniej do daty Wniosku Urzędu Prokuratora sudańskie siły rządowe, w tym Sudańskie Siły Zbrojne i stowarzyszona z nimi milicja džandżawidów, Sudańskie Siły Policyjne, Narodowy Wywiad i Służby Bezpieczeństwa oraz Agencja Pomocy Humanitarnej, popełniły zbrodnie ludobójstwa poprzez zabijanie, ludobójstwa poprzez wyrządzanie poważnych uszkodzeń ciała lub szkód psychicznych oraz ludobójstwa poprzez umyślne narzucanie warunków życia obliczonych na spowodowanie fizycznego zniszczenia, w rozumieniu odpowiednio art. 6 lit (a), (b) i (c) Statutu przeciwko części grup etnicznych Fur, Masalit i Zaghawa;

UWZGLĘDNIAJĄC, że istnieją uzasadnione podstawy do przyjęcia, że Omar Al Bashir był z mocy prawa i faktycznie Prezydentem Sudanu i Naczelnym Dowódcą Sudańskich Sił Zbrojnych od marca 2003 r. co najmniej do daty Wniosku Urzędu Prokuratora 14 lipca 2008 r. oraz, że na tym stanowisku odgrywał zasadniczą rolę w koordynowaniu, wraz z innymi sudańskimi przywódcami politycznymi i wojskowymi wysokiego szczebla, planu i realizacji wyżej wzmiankowanej antypowstańczej kampanii rządu sudańskiego;

ONZ, 25 kwietnia 2004 r. (Anx J63) DAR-OTP-0030-0066 na 0067; Third periodic report of the United Nations High Commissioner for Human Rights on the human rights situation in the Sudan, kwiecień 2006 r. (Anx J75) DAR-OTP-0108-0562 na 0570-0572, ust. 27, 35, 39, 44; Rada Praw Człowieka ONZ, Report on Human Rights Situations that require the Council's attention (A/HHRC/6/19) (Anx 78) na DAR-OTP-0138-0116 na 0145–146; Raport HRW, *They Shot at Us as We Fled*, 18 maja 2008 r., (Anx 80) DAR-OTP-0143-0273 na 0300, 0291-0296; Ninth periodic report of the United Nations High Commissioner for Human Rights. Susan (AnxJ76) DAR-OTP-0136-0369 na 0372-0374.

¹⁹ Zeznanie świadka (AnxJ47) DAR-OTP-0125-0665 na 0716, ust. 255.

UWZGLĘDNIAJĄC ponadto, że Izba uznaje także możliwość, że istnieją uzasadnione podstawy do przyjęcia: (i) że rola Omara Al Bashir wykraczała poza koordynację planowania i realizacji wspólnego planu; (ii) że kontrolował on w pełni wszystkie gałęzie „aparatu” Republiki Sudanu, w tym Sudańskie Siły Zbrojne i ich sojusznika – milicję džandżawidzką, Sudańskie Siły Policyjne, NISS i HAC; oraz (iii) że wykorzystywał tę kontrolę w celu zagwarantowania realizacji wspólnego planu;

UWZGLĘDNIAJĄC, że na podstawie standardu dowodu określonego przez Izbę Odwoławczą istnieją uzasadnione podstawy by uważać, że Omar Al. Bashir działał powodowany *dolus specialis*/ wyraźnym zamiarem częściowego zniszczenia grup etnicznych Fur, Masalit i Zaghawa;

MAJĄC NA UWADZE, że z wszystkich wyżej wymienionych powodów istnieją uzasadnione podstawy do przyjęcia, iż Omar Al Bashir ponosi odpowiedzialność karną na podstawie art. 25 ust. 3 lit. a) Statutu jako pośredni sprawca lub jako pośredni współpracownik za:

- i. ludobójstwo przez zabójstwo, w rozumieniu art. 6 lit. (a) Statutu;
- ii. ludobójstwo poprzez powodowanie poważnych uszkodzeń ciała lub szkód psychicznych w rozumieniu art. 6 lit. (b) Statutu;
- iii. (ludobójstwo poprzez umyślne narzucanie warunków życia obliczonych na spowodowanie fizycznego zniszczenia danej grupy w rozumieniu art. 6 lit. (c) Statutu;

MAJĄC NA UWADZE, że zgodnie z art. 58 ust. (1) Statutu aresztowanie Omara Al Bashir wydaje się na obecnym etapie konieczne w celu zapewnienia (i) jego stawiennictwa przed Trybunałem; (ii) zapewnienia, że nie będzie on utrudniał ani zagrażał dochodzeniu w sprawie zbrodni, które są mu zarzucane zgodnie ze Statutem; oraz (iii) że zaprzestanie zlecenia wyżej wzmiankowanych zbrodni;

Z POWYŻSZYCH POWODÓW**NINIEJSZYM WYDAJE:**

NAKAZ ARESZTOWANIA OMARA AL BASHIR; mężczyzny narodowości sudańskiej, urodzonego 1 stycznia 1944 r. w Hoshe Bannaga, Prowincja Shendi, w Sudanie, należącego do północnosudańskiego plemienia Jaáli, Prezydenta Republiki Sudanu od czasu mianowania go na to stanowisko przez Rewolucyjną Radę Dowódczą Ocalenia Narodowego w dniu 16 października 1993 r. i wybrany następnie na to stanowisko od 1 kwietnia 1996 r., którego nazwiska podaje się również w następującym brzmieniu: Omar al.-Bashir, Omer Hassan Ahmed El Bashire, Omar al.-Bashir, Omar al.-Beshir, Omar el-Bashir, Omer Albasheer, Omar Elbashir i Omar Hassan Ahmad el-Béshir.

Sporządzono w języku angielskim i francuskim, przy czym wersja w języku angielskim jest wersją rozstrzygającą.

/podpis/

Sędzia Sylvia Steiner
Przewodnicząca Składu Sędziowskiego

/podpis/

Sędzia Sanji Mmasenono Monageng

/podpis/

Sędzia Cuno Tarfusser

Sporządzono w poniedziałek 12 lipca 2010 r.

w Hadze, w Holandii